

A mai Húsvét-sziget

Balázs Géza - 2018. 12. 01.

Ha a monolitikus szobrok nem lennének, a kutya sem látogatna a Húsvét-szigetre. De most sokan utaznak. Csak Chilén keresztül, Santiagóból lehet megközelíteni. S bár a Budapest–Húsvét-sziget távolság légvonalban 15.049 km, repülővel Isztambulon, Bogotán át, majd Panamán, Isztambulon át oda és vissza összesen 40.345 km-t repültünk. Napi egy, esetleg két gép repül Santiagóból a Húsvét-szigetre (oda 5, visszafelé 4 óra, talán így fúj a szél, bár én úgy tudtam, keletről), némelyik gép Tahitira továbbmegy. A repülőtéren várnak már a vendégházak tulajdonosai: virágfüzért akasztanak a nyakunkba, búcsúzásakor kagylóláncot. A szigeten van taxi és van szervezett utazási lehetőség is, de a szobrok szétszórtsága miatt gyakorlatilag csak bérelt autóval érdemes könnyen megközelíteni a helyszíneket. Ezért mi is béreltünk egy kis Suzuki-terepjárót. (Egy benzinkút van, a benzinár 800 peso – 400 Ft -, 20 litert vettem, 200 km-t mentem, még maradt is egy kicsi a tankban.) Az utak rosszak, mindenhol gödrök, buckák, talán csak egy, a szigetet keresztben átszelő út jobb. A repülőtéren kell megváltani a nemzeti park belépőjét (54 ezer peso, kb. 25 ezer forint).

Szoborra lépni tilos!

2018 szeptemberében léptek életbe szigorítások a beléptetéssel kapcsolatban. A santiagoói repülőtéren (bár a Húsvét-sziget belföldnek számít) külön ellenőrzést vezettek be, megnézik a szállásfoglalást, és „beléptetnek” a szigetre (holott Chile része és oda még több ezer kilométerre van). A szeptember „tél-tavaszi” határán van, nem számít csúc szezonnak. Reggel későn kel a nap, este későn nyugszik. Kellemes meleg volt, néha szemerkélt az eső és fúj a szél. A turisták teljesen széteszlottak, sehol tömeg, sőt többnyire teljesen egyedül voltunk. A jelentősebb emlékeknél kis őrbódé, ahol ellenőrzik és pecsételik a jegyet. Elvben minden hely csak egyszer látogatható, de mi a legérdekesebb helyekre visszamentünk, megengedték. A szigeten néhány út van csak, szórványházak, és Hanga Roa település. 20 ezer lakos és kb. 2 ezer autó. A vendégházban többnyire egyedül voltunk. Reggelinél a vaját egy moai szobor alakjára formázták. Az emlékeknél szinte sehol sem lehet üdítőt, egyebet kapni. Csak Hanga Roán vannak boltok és éttermek. Mi egy szendvicsbárban vacsoráztunk: főleg helyiek jártak oda, az adagok óriásiak voltak. A csapolt sör: 5000 peso (2500 Ft). Nem rendeltem. Ugyancsak itt lehet autót, biciklit bérelni.

A Húsvét-szigetet féltve őrzik, a chileiek „mágikus szigetnek” is nevezik. Ma a világ legnagyobb szabadtéri múzeuma

(nemzeti park). Kb. 7000-en laknak a szigeten. Korábban talán 5-20 ezer lakosa volt, de persze ezt sem tudjuk biztosan. Szeretnék elkerülni azt, hogy a turistatömeg tönkretegyje a szigetet. A turizmusból élnek, vendégszeretőek. A szobrok hivatalosan csak estig látogathatók. A szigeten körbejárva mindenhol található magányos, eldőlő szobrok. Ajándékarusok akadnak, de a szobroknál egyéb boltok nincsenek. Aki nem szerelkezik fel üdítővel, vízzel, az szomjan marad. Nagy a tisztaság, nincs szemét. A levegő nagyon friss, a hőmérséklet kellemes (szeptemberben 16-20 fok körül volt).

Rapanui jelenlegi „kormányzója” őslakosnak vallja magát, s ő kérte a chilei kormánytól a beutazások korlátozását. Bár nagyon nehéz megítélni, de azért mintha ma is kivehető lenne egy ázsiai-polinéz és egy dél-amerikai típusú arc. És bár a szigeten alapvetően spanyolul beszélnek, két udvariassági formula rapanui nyelven: maururu (köszönöm), 'iorana (jó napot). A templomban, a vasárnapi misén a dalok végig rapanuiul szóltak (a szöveg ki volt vetítve), máig fülemben cseng a Maria Rapanui.

Mit jelent a 2018 szeptemberétől érvényes beutazási szigorítás? Már csak 30 napig lehet ott tartózkodni. A santiagói beszállásnál elkérik a szállás visszaigazolását. Úgy hallottam, korábban az volt a probléma, hogy nagyobb számban mentek a szigetre kempingezők.

A sziget látnivalóinak megtekintése gyors ütemben két nap alatt is lehetséges, de én azért a 4-5 napot mindenképpen javaslom, ha többször akarunk körbejárni, mindenhol le akarunk ülni és merengeni a titkokon. Mert van miért. A chileiek tehát most féltik a szigetet, állítólag évente 100 ezer turista érkezik. Amikor én voltam ott, egyáltalán nem volt tumultus, az egy repülőgépnyi tömeg (kb. 200 ember) úgy eloszlott, hogy a legtöbb helyen csak néhány ember

lézengett... Éjszaka mély csönd uralkodott, és nagyon sok kakas kukorékolt.

A chilei állam nem volt mindig ilyen gondoskodó. 1937-ben majdnem „eladták” a sokat szenvedett szigetet a németeknek, amerikaiaknak, britnek vagy japánoknak, hogy fegyverkezni tudjanak. Állítólag ma sem a sziget antropológiai, történelmi értéke a legnagyobb, hanem az, hogy 3500 km-re van Chilétől, így az addig húzódó tenger is Chiléhez tartozik. Ne legyenek illúzióink sem a történelemmel, sem a jelennel kapcsolatban. Mindkettőt emberek és érdekek mozgatják.

Miért Húsvét-sziget?

A Húsvét-sziget a Földön minden más lakóterülettől a legtávolibb hely, ahol éltek, élnek emberek. Valóban a világ végén van. Klímája nem rossz, az átlaghőmérséklet 16 fok körül van, a fagy ismeretlen. Szeptemberben például „tél” van, hűvösebb idő, de mindvégig kellemesnek tűnt, éjjel sem volt hideg. Sőt, még fürödni is lehetett a Csendes-óceánban (a visszaállított kőszobrok tövében) az egyetlen fürdőhelyen (persze a víz elég hideg volt, főleg a helyiek fürödtek). A Húsvét-szigetet a kutya nem látogatná (a rapanuiaknak sem volt kutyájuk, de disznójuk sem), ha azok a kőszobrok nem lennének. De vannak, ezért a sziget turizmusa óriási.

Tehát a Húsvét-sziget kizárólag a szobrainak köszönheti, hogy oda bárki elutazik. Nem tudom, hogy hányan ásnak mélyebbre. Mert a Húsvét-sziget egy metafora, a civilizáció által elpusztítható Föld jelképe: „A Húsvét-sziget és a mai Föld bolygó közötti párhuzam hátborzongatóan magától értetődik... Az ő hazájuk éppúgy magában áll a Csendes-óceánban, mint a mi Földünk a világűrben. Mikor helyileg megoldhatatlan nehézségeik támadtak, nem volt hova menekülniük..., akárcsak ma nekünk... (A)mi velük történt..., egy tanmese, amely bemutatja jövőnk lehetőségei közül a

lehető legrosszabbat.” (Diamond: Összeomlás. Typotex, 2009: 127.) A Húsvét-sziget a környezetét túlhasználó, pusztító ember jelképe. Mi mindannyian a Húsvét-szigeten vagyunk.

Helyreállított szobrok

Nincs hozzászólás!

Your Email address will not be published.

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed.](#)

© 2025 e-nyelvmagazin.hu. All rights reserved.